

**Sygn. akt VI Gz 277/15**

## POSTANOWIENIE

**Dnia 8 października 2015 r.**

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

**Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc**

**SO Anna Walus-Rzasa**

**SO Barbara Frankowska (spr.)**

**Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo**

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: **(...) Sp. z o.o. w W.**

przy udziale: **Biuro (...) Sp. z o.o. w R.**

o zawezwanie do próby ugodowej

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego

w R. Wydziału V Gospodarczy z dnia 11 sierpnia 2015 r., sygn. akt

V GCo 141/15

**postanawia:**

I. **z m i e n i ć** zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od wnioskodawcy (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz uczestnika Biuro (...) Sp. z o.o. w R. kwoty kwotę 137 zł (sto trzydzieści siedem złotych) tytułem kosztów zastępstwa prawnego,

II. **z a s ą d z i ć** od uczestnika Biuro (...) Sp. z o.o. w R. na rzecz wnioskodawcy (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie zasądził od wzywającego (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz Biuro (...) Sp. z o.o. w R. kwotę 2.417 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego powołując się w uzasadnieniu postanowienia na treść art. 186 § 1 kpc i fakt niestawiennictwa pełnomocnika wzywającego na wyznaczone posiedzenie pojednawcze.

Wnioskodawca w zażaleniu na powyższe postanowienie zarzucił naruszenie:

- art. 328 § 2 kpc poprzez niewyjaśnienie podstawy prawnej postanowienia,

- § 5 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. nr 163 poz. 490) poprzez ich niezastosowanie i § 6 w/w rozporządzenia poprzez jego zastosowanie.

Na tej podstawie wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od przeciwnika kwoty 137 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia powołując się na stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w uchwale z dnia 26.02.2014r. sygn. akt III CZP 117/13 skarżący stanął na stanowisku, że wynagrodzenie pełnomocnika w postępowaniu pojednawczym nie powinno być uzależnione od wartości przedmiotu sprawy (§ 6 rozporządzenia), tylko jak w sprawach z zakresu postępowania nieprocesowego, niewymienionych odrębnie, bo wynika to z charakteru tego postępowania.

### **Sąd Okręgowy zważył co następuje:**

Zażalenie jest uzasadnione i zarzucane naruszenie przepisów postępowania cywilnego oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...), w sposób opisany w zażaleniu, zachodzi. Tym samym stwierdzić należy, że Sąd Odwoławczy, w składzie rozpoznającym zażalenie, podziela stanowisko Sądu Najwyższego zawarte w uchwale z dnia 26.02.2014r. sygn. akt III CZP 117/13, że w postępowaniu pojednawczym sąd ustala wynagrodzenie pełnomocnika na podstawie stawki minimalnej, o której mowa w § 10 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 poz. 490).

W tej sprawie niewątpliwie Sąd Rejonowy nie wskazał kompleksowo podstawy prawnej rozstrzygnięcia, lecz zasądzona kwota tytułem kosztów postępowania pojednawczego wskazuje jednoznacznie na zastosowanie § 6 pkt 5 rozporządzenia, co odpowiada kwocie będącej podstawą wniosku o zawezwanie do próby ugodowej (20.634,89 zł). Stąd naruszenie art. 328§2 kpc, chociaż istotnie zachodzi, nie uniemożliwia kontroli instancyjnej zaskarżonego postanowienia.

Przechodząc do kolejnego zarzutu zażalenia stwierdzić należy, że przepisy taryfy nie przewidują wprost stawki wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika za udział w postępowaniu pojednawczym. Zastosowanie więc znajduje § 5 rozporządzenia, który nakazuje w takiej sytuacji ustalić wysokość stawki minimalnej przy przyjęciu za podstawę stawki w sprawach o najbardziej zbliżonym charakterze. Sąd Okręgowy podziela obszerną argumentację zawartą w uzasadnieniu powołanej wyżej uchwały Sądu Najwyższego, częściowo przytoczoną w uzasadnieniu zażalenia, uznając że stawka 120 zł za postępowanie pojednawcze, na tle porównania ze stawkami taryfowymi określonymi wyraźnie za postępowania jurysdykcyjne innego rodzaju, jest adekwatna do koniecznego nakładu pracy pełnomocnika i charakteru tego postępowania (glosa Z. Woźniaka, podobnie T. Patryk w głosie do tej uchwały).

Powyższe dało podstawę do zmiany zaskarżonego postanowienia i orzeczenia jak w pkt I na mocy art. 386 § 1 kpc.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc. Na zasądzoną kwotę składa się uiszczony wpis od zażalenia w kwocie 30 zł (art. 3 ust. 2 pkt 2, 19 ust. 3 pkt 3 oraz 20 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych – Dz.U. t.j. z 2010r. nr 90 poz.594) i kwota 150 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika (§ 6 pkt 3 w zw. z § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013 poz. 490 z późn. zm.).